

113: En cos i ànima

Ens preocupa el físic

En l'obra de Lewis Carroll *Alicia al País de les Meravelles*, la protagonista es pregunta: «Qui sóc?». I es contesta: «Ah, això és un trencaclosques enorme!». I també ho és per a la majoria de nens i nenes. Els preocupa agradar als iguals, els preocupa la seva imatge física, els preocupa el seu estil; en definitiva, el seu aspecte físic. Té més pes, com sóc físicament, que emocionalment. Aquesta recerca d'identitat es produeix en les dimensions cognitiva, afectiva i social, i origina canvis que influiran en la individuació i socialització de la persona.

L'autoestima es mostra en el nostre benestar interior i depèn de la família, els amics i els grups als quals pertanyem. No hi ha un creixement sense grup, sense amics. El grup és l'escenari de proves i assajos, el lloc on es busca suport i solidaritat, i serveix de reforç als aspectes canviants del nostre jo.

Quan parlem de l'aspecte físic, ens referim a l'aparença o la imatge que projecta qualsevol persona, a l'edat, a l'estil de vida, al gènere i també per la seva indumentària, els tatuatges, el pentinat...

La Laura i en Ferran són pares d'en Max (adolescent de 16 anys) i l'Aina (11 anys). Hi ha dies més difícils que altres a casa, ja que en Max vol imposar les seves idees i li agrada sortir-se'n amb la seva, però estan sorpresos perquè l'Aina ja comença a emmirallar-se en el seu germà.

Aquest vespre, en Max estava a la seva habitació, mirant-se el seu tupè al mirall, quan l'Aina ha entrat i s'ha posat al seu costat. Quan en Max l'anava a fer fora, ella li ha preguntat: Max, estic prima?

T'agrada com porto els cabells? Tots dos s'han posat a parlar del seu físic, de com s'ha de vestir avui en dia per anar a la moda... Fins i tot, en Max li ha comentat a l'Aina que es vol fer una arracada. A ella li ha semblat bé, perquè ella es vol fer un pírcing com el que porta la protagonista de la sèrie que està veient... Ho parlen amb les amigues i han quedat com aniran vestides demà. També es posaran d'acord de com pentinar-se pel ball que estan preparant a l'hora de música.

El pare que passava per davant de l'habitació, s'ha quedat ben sorprès... I ha anat directe a la Laura... Saps de que estan parlant aquell parell??? No en teníem prou amb un que ja comença l'altra... Què està passant??? Bé, que l'Aina sigui presumida i tingui el seu criteri per vestir, però que ja sigui una preocupació per ella el seu físic... Ferran, contesta la mare, no sé que és pitjor que es miri o que es preguntin com vol ser i que es compari amb les imatges que bombardegen els mitjans de comunicació o les xarxes socials...

Els pares es plantegen que cal parlar a taula o en moments familiars dels cànons estipulats de bellesa, dels prejudicis, de que la riquesa està en la diferència i que cal respectar-nos.

Els fa por que els seus fills es tanquin en la idea que el físic és el més important. La bellesa d'una persona va molt més enllà de l'atractiu físic, en les societats consumistes com la nostra, el cos s'ha convertit en el principal objecte de consum, i l'ideal d'un cos prim i musculat, en un reclam al què tothom ha d'aspirar.

El que tenen clar és que cal estar atents al seu desenvolupament maduratiu, a crear un ambient de confiança perquè puguin expressar com se senten i el què senten, com volen ser i ajudar-los a construir-se com a persones úniques.

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1. Com a mares i pares acceptem que els nostres fills/es siguin diferents dels nostres estereotips o ideals?
2. Nosaltres, els adults, ens deixem portar per les modes, pels cànons de bellesa que ens imposa la societat?
3. Estem atents a les necessitats dels nostres fills/es? Fomentem espais de diàleg?
4. Quan hem de deixar que els nostres fills/es comencin a decidir sobre el seu aspecte físic i la seva manera de vestir?
5. Eduquem als nostres fills/es vers la diferència? Fomentem el respecte cap als altres?